

TAUTININKAI-KLERIKALŲ TALKININKAI.

Kuomet kas-nors pavadina tautininkų šulą, pavyzdžiui, p. Šliupą, o da labiau paplitusių "platiųjų socialistų" p. Rimką...

Partijos

Amerikos... buvo ne... augelis mi... o be darb... buvo pr... stracijos i... darbu de... ir bedar...iog baim...i ir josiu...is kraš...sidusėjim...kuomet...nkly ir a...Karas d...gos bent...šalin iš...onų jnrit...pitalistus...onės bu...ž nedarb...ldžia, ta...ę, jog, ir...valdžiai...velto ir...tokio-pat...nioninij...ninių. J...grąšinan...ldija, jog...iau savo...iau savo...rzuazijos...ž nedar...kaltas...a negali...laikų...rteklius...sustab...bedarbių...kų per...ditalistai...olitikos...is tarp...ų rinkų...ija t...viena...kai bu...uvarto...i už...pelnui...so.

LAISVOJI SAKYKLA

BUKIM TRUPUTĮ ŠVELNESNI.

Neapsiriksiu pasakęs, kad tulumus draugai sąjungiečiai, besikalbant kokiame žmonių burelyje, išėjus ginčams apie katalikų tikybą, pavartoja nešvarios kalbos prieš tos tikybos dvasiškius ir šventuosius.

Remėka.

Dirbkime sąjungos ir žmonių labui! Draugai, ar ne laikas mums būtų atsiveikinti su įvairiomis "bepartyvėmis" draugijomis ir grįžti prie savo naudingo darbo, kuris nešytų didelės naudos mums patiems ir sykiu visai darbininkų klesai.

cityj tikimės turėsių dasyk tiek.

O ką toks mažas burelis turime nuveikę, linksma pasidžiaugti. Turime savo parką, vertą apie \$6,000, puikią svetainę parke; liekamą vasaros laiką galime laimingai leisti savo parke.

Remėka.

Dirbkime sąjungos ir žmonių labui! Draugai, ar ne laikas mums būtų atsiveikinti su įvairiomis "bepartyvėmis" draugijomis ir grįžti prie savo naudingo darbo, kuris nešytų didelės naudos mums patiems ir sykiu visai darbininkų klesai.

KRUVINASIS CARAS

D. T. NIKOV.

Fantazija.

Caras paliovė miegojęs, neteko apetito... Jo jau nebežavėjo lieknosios "frailinės"... Visur jam vaidenosi kartuvės ir liaudies teismas, visur prieš jį virė kraujas, ir jis išgastyje šalinosi dargi nuo ištikimų žmonių, nebeapsitikėdamas jais daugiau, ir bėgo koplyčion, kurioje, netekęs spėkų, puldavo ant kelių prieš šventųjų paveikslus...

Remėka.

Caras nutvėrė nuo naktinio stiklinę... ranksto parėngiamu jam visad pastaruoju laiku tam tikru receptu, ramiamu gėrimu ir išgėrė jį lėtai gurkšniais.

Dabar caras šoko į slaptąsias duris, bet kas tai sulaukė jį. — Nueisiu pas ją?.. Taip seniai nėsu buvęs... Manys, kad aš išsigandau... Bet juk čia pavojinga... O ten pas ją... galima bus pažvelgti per langą... Arba pašaukt adjutantą?

Adjutantas stovėjo ant sargybos prie caro miegamojo kambario durų visą naktį—ir jį galima būtų pašaukt. — Ne... nepatogu... parodyt, kad aš bijausi... Geriau jau pas ją... Jis paspaudė knypkį, paslėptą storoje uždangoje, ir durys be garso atsidarė... Sugraibęs sienoje elektros raktą, caras uždegė žiburį. Akį rėžianti šviesa užliejo koridorių. Caras apsižvalgė: čia buvo tuščia... Niekas neturėjo teisės čia įeiti... Taip-pat gulėjo paklontas ilgas kilimas, taip-pat stovėjo pasienyje gilus divonas.

ANAPUS EŽERO.

(Iš praleistų laikų su drg. Našlaičiu.) Dainuoja burelis jaunųjų Anapus ežero kranto, Prie tylos vakaro švento, Po globa pušelių augstųjų. Dainuoja maloniai, jausmingai, Net stebis miško kvietkeliai Klausos,—vos juda povaliai, Net miela krutinei vargingai. Stovim ir klausom to balso, Kaip plaukia aidas maloniai, Atskambant po girios klonį, Kupiną nejuokaus garso. O, kaip čia gyventi but gera, Jei žiema negrėstų šaltoji,— Čia gamtos grožybė slaptoji Vien džiaugsmą krutinėje tveria!.. Bungalow ežeras. X. 12. 1915. M. V.

